

„EDINOST“
 Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankah ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutraj izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večer pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za eno mesec . . . 1.—, laven Avstrije L. 1.50 za tri mesece . . . 2.—, laven . . . 4.50 za pol leta . . . 3.—, laven . . . 7.— za vse leto . . . 12.—, laven . . . 18.—
 Narodno je plačevati naprej na naročbo brez priložne naročilnice se upravnemu sodniku.
 Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 avš., laven Trsta po 4 avš.

EDINOST

Ogledni se računajo po tarifi v petlini; za mesec s debelimi črkami se plača . . .
 preostor, kolikor obsega navadnih vrst . . .
 Poštana, osmrtnice in javne shvale, . . .
 maši oglašit. itd. se računajo po pogodi . . .
 Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu . . .
 ulica Caserma št. 15. Vsako pismo mora . . .
 biti frankovano, kar nefrankovano se . . .
 sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.
 Narodno, reklamacije in oglase sprejema upravnščev ulica Molina pri . . .
 olo št. 8, II. nadst. Narodno in oglase . . .
 je plačevati loco Trst. Odprte reklame . . .
 stije se preste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorske.

V oddelku je med.

Demonstracije na dunajski tehniki.

(Dopis s Dunaja.)

Mnogi Slovenec, ki je čital razna poročila o demonstracijah dunajskih dijakov sploh, posebno pa o dogodkih pred dunajsko tehniko, napravil si je pač čudno sliko o vsem tem burševskem gibanju, kateremu se o pričetku ni moglo odrekati nekoliko smešnosti — a je, žalibog, dosegla slabega sadu, ker je sploh zašlo v nevarno tir.

Nisem namenjen, da bi senzacionalno slikal posamične dogodke, in s tem razburjal domišljijo opjenih čitateljev. Ne, bil bi mi ta posel pač nemoren, ker nisam tako bujne fantazije, kakor oni židovski poročevalci vseh židovskih in krščanskih nemških listov, ki je lasil od jutra do večera po tehniški avli in pred poslopjem, kakor žli duh. Nadalje pa tudi ni moj namen hujskati, temveč — v kolikor se mi zdi potrebno — braniti našo akademsko čast napram židovskim, krščanskim in nacionalnim nemškim listom.

Kakor običajno, segali so v domovini največ po dunajskih in drugih nemških listih . . . čitali o grozovitih činih slovenskih dijakov. Če bi bili slovenski dijaki taki, kakor so nas slikali nemški listi dunajski, osobito pa graški (omenjam samo „Grazer Tagblatt“, ne glede na vse druge zakletne nemške Volksverdümmungsblätter) — potem bi pač Slovanstvo moralo obupati nad svojo mladino.

Ker je se vedno mnogo Slovencev, ki spoznavajo slovenske razmere in dogodke, specijelno pa slovenske, samo iz nam sovrašnih listev, to pa največ, ker naši listi sploh nič ne poročajo, ali pa objektivneje in zбоk tega manj grozno.

S temi vrsticami pač ne nameravam predruščiti v podivjanih „Wolfvoh“ menenja o slovenskih dijakih, temveč dokazati želim, da nas nemške novine črtajo in blate le vsled tega, ker smo se slovenski dijaki (osebito na dunajski tehniki) kljubu vsam podlegu hujskanja od strani

nemških listov — vedli dostojno in edločno slovenske, in ker smo ostali v tem beja meralični zmagovalci nad zavedene Wolfovo četo.

V četrtek dopoldne nas je presenetile naznanilo, da so predavanja sistirana na nedoločen čas. Avla je bila napolnjena. Slovanov nas je bilo skoro jedna tretjina. Pričakovali smo slovenske deputacije, ki naj bi izročila rektorju v francoskem jeziku sestavljeno resolucije slovenskega dijaškega shoda. Nacionalci se nameravali, kakor „svobodeljubni“ možje, zabraniti se bilo deputaciji uhod. Jednak načrt so imeli „burši“ tudi na univerzi, kjer so izvršili nečuvno nasilstvo. Izrinili so iz avle vse Slovane. Pač čudne pojme imajo Nemci o akademski svobodi, za katero se bajé bore s tako odločnostjo.

V tehniški avli se je ob onem času vzdignil pravcati „German“ Petrič iz Trsta in je pozival svoje tovariše, da navalé na slov. deputacije. Ko je pa rekel, naj glasujejo navadni dijaki, tedaj je doživel grozno blamažo — vzdignilo se je same kakih pet rok. Nadaljna burševska hujskanja je zabil rektor, ki je izjavil, da je njegova dolžnost vsprejeti vsake deputacije, in je svaril burše pred nasilstvi. Odlečnega nasprotnika Slovanov se je pokazal same prof. Toula in to nam je dal občutiti o vsaki priliki.

Slovani smo pa iz svoje srede zbrali deputacije, ki je pred rektorjem ustmeno protestovala proti nasilstvu buršev in proti sistiranju predavanj. Drugi dan smo uložili pisan protest s 120 podpisi.

V petek se je zgodilo — česar nam Nemci ne odpuste nikdar. Saj je pa bilo tudi za nje nekaj groznega: morali so poslušati „Hej Slovani“ in „Naprej“.

Došlo je kakih 200 slovenskih dijakov s univerze pred tehniko, kjer so jih nacionalci sprejeli s „Heil“. In tu, kjer stoji spomenik Slovana Reslja — tu se je razlegala pesem „Hej Slovani!“ Nemci so pomočili slovenski zbor s svojimi gla-

sovi ter zapeli nemško nacionalno pesem „die Wacht am Rhein“. Situacija je bila sila kritična, vendar ni prišlo do nikake katastrofe. In kdor je čital nemške liste, gotove so se mu lasje ježili. Da so pisali nemški listi vseh vrst tako podlo in nesramno, vzrok je le ta preklicani „Hrom a peklo“ in napravili so iz muhe slona in iz slovenskih akademikov — roparje!

„Grazer Tagblatt“ ima „strašen“ telegram (S. t. m.). S takimi poročili je le hujskal graške burše zoper slovenske dijake. Tak posel so izvrševali skoro vsi nemški listi, meso „da“ bi „pomirljivo“ vplivali na razgrete duhove svoje zavedene mladine.

Ta imponantna, dostojna slovenska demonstracija pred tehniko dunajsko, ki je prišla, da se slovenski dijaki boljše zavedajo svoje akadem. časti, nego njih prešerni nemški tovariši, je razburila seveda vse nemške liste.

Poročali so v svoji impertinentnosti o velikem pretepu. „Grazer Tagblatt“ poroča, da so Slovani provročili „furchtbare Auftritte, die vielleicht mit einem Todtschlag geendet hätten . . .“, nadalje . . . „Dann erscholl aus den Reihen der Slaven ein langgedehnter Pfiff und auf Commando sogen alle dicke Knüttel unter ihren Mänteln hervor . . .“ „Mit einem wahren Wuthgeheul stürzten sich die Slaven auf die fast wehrlose Schar (Bilo je pa preko 250 buršev) . . . die (Slovani) mit wahrer Mordlust zuschlugen? Die Slaven hoben gegen Rector Toula drohend die Stöcke . . .“

Tako so pisali in še pišejo nemški listi. Navel sem tukaj nekoliko „evetlic“ iz „Grazer Tagblatt-a“ radi tega, ker je ta list evangelij naših Kranjskih in Primorskih Prusakov, saj odlaga v prilogi „D. Stimmen“ osobite prof. dr. Binder svoje neslanosti. V zadnji številki teh „Sanstimmen aus Kr. und Küsteland“ stoji črno na belem, da je bilo o tej slovenski demonstraciji v nevarnosti življenje rektorja dunajske tehnike, ki se pa zeve prof. Brick in ne Toula.

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Posvečenil Poljski.

„Državljan!“ je rekel gospodič videzno razgaljen. „Ako hočeš, da si bodeva prijatelja, ne priklanjaj se mi tako nisko ter si pokri glavo. Čas je že, da bi pežabil na te ostanke sužnosti, ki nam in vam služijo same v nečast. Pokri si glavo, državljani, prosim te.“

Polž, začuden in zbegan, je hotel izpolniti povelje, toda roka sama mu je odrekla pokoričino.

„Vendar je sramotno stati pred gospodom v kučmi“, je zašepetal.

„Daj mi mir z budalostmi!“ pokaral ga je gospodič. Na to mu je izpulil kučmo iz rok ter mu jo posiloma pesadil na glavo, istotako je učinil tudi prestrašenemu Stanku.

„Čudak!“ je pomislil kmet, ne zmožen se pojasniti tega ravnanja gospodičevega.

„Kaj, vi greste v grajščino?“ ga je vprašal lovec, obesivši si puške preko rame.

„Kajpada, jasni gospodič.“

„Imate opraviti pri mejnem svaku?“

Kmet je hotel vnevič pasti mu k nogam, toda gospodič tega ni pustil.

„Kaj bi mu radi?“

„Radi bi prosili jasnega gospoda, da bi nam dal v najem ta kos travnika, ki leži med reko in mojim posestvom.“

„Čemu vam bode?“

„Kupila sva včeraj z feno kravo ter se bojiva, da bode krme premalo, torej bi rada dobila ta travnik.“

„Ali imate mnogo živine?“

„Imamo je pet repev: dva konja, tri krave in še par svinj.“

„Zemljišča imate mnogo?“

„Nikakor ne mnogo, jasni gospod, komaj deset oralev, pa še ta postaja čimdalje bolj jalova od leta do leta“, je vzdihnil kmet.

„Ker ne znate gospodariti“, je rekel gospodič. „Deset oralov zemlje, moj človek, to je velikansko imetje! Za mejo, na takem prostranstvu, živi ugodno nekoliko rodbin, pri nas pa še jedni ne zadestuje. Toda kaj, ker sejete samo fito.“

„Česa naj bi sejal, jasni gospod, ako pa pšenica ne plenja?“

„Sočivje, moj prijatelj, to nese dobička. Vrtarji pri Varšavi plačujejo po več desetakov najemščine od orala, a v zlic temu se jim godi dobro.“

Polž je povesil glavo žalostno in srce se mu je razburjalo. Poslušaje gospodičeve govorjenje, jel se je domišljevati, ali da mu grajščak ne da livade v najem, češ, da ima itak že deset oralov, ali pa

bode zahteval ogromno najemščino. Kajti čemu bi mu sicer gospodič pravil take čudne reči, ako ne radi tega, da bi ga prepričal, da ima že več zemlje, in da bode moral drage plačati najemnine?“

Približali so se k vratom.

„Vidim na vrtu sestro“, je rekel gospodič, gotovo je tam tudi svak. Pojdem torej k njemu in ga poprosim, naj vstreže vaši želji. De svidenja.“

Kmet se je priklenil do tal, ob jednem pa si je mislil:

„Da bi te pičila kokeš, ker me imaš tako na piki! Včeraj mi je dražil babe, spuntal fanta, a danes mi zabranjuje se klanjati, ob jednem pa govori, naj bi plačal toliko denarja za jeden oral. Vedel sem, da mi nakopije nesrečo.“

Od dvora se se začuli mični glasovi orgelj.

„Oče, godejo! . . . Kje neki godejo? . . .“ je zaklical Stanko.

„Gotovo godi grajščak.“

Zares je godil grajščak na ameriškanskih orgljah. Naši znanci se poslušali pozorno njim nerazumljivo, toda zalo maledijo. Stanku je zarudel obraz in kar tresel se je od ganutja. Andrejček je postal resnoben, Polž pa je snel kučmo ter jel moliti očenaš, da bi ga usmiljeni Bog obranil gospodičeve zlobe, kateremu vendar on ni učinil nič zalega.

(Pride še).

Kako nizko je padla nemška žurnalistika, osobito nemško-nacionalna, sam dokazuje pač dejstvo, da se poročevalci razširjali take podle lažij — prezrli pa popolno popravke rektorja Bricka, katerega je poslal le-ta v „Wiener Tagblatt“ (5. t. m.), ki slove med drugim: ... ferner, dass ich mich auch durch die Vorgänge vor dem Hochschulgebäude keineswegs veranlasst gesehen habe, die polizeiliche Hilfe herbeizurufen. Die Schilderung der letzterwähnten Vorgänge im weitern Kontexte des im Rede stehenden Artikels weist übrigens insoferne zahlreiche Unrichtigkeiten auf als dort von einer Schlägerei gesprochen wird, von welcher mir nichts bekannt ist...“

Podpisan je rektor Brick.

Naj zadostujejo le te besede, ker na nesramnosti ta ih žurnalistov je edini odgovor: fejl! Kje je barbarstvo?!

V soboto dne 5. t. m. je bila avla predpoludne zopet natlačeno polna. Že prejšnji dan popoludne se je raznesel glas, da nas slovanske dijake izženejo burši iz avle in nam pokažejo s tem, da smo le gostje — brezpravni.

Zbralo se nas je preko 100 slovanskih tehnikov (drugim dijakom je bil vstop zabranjen) in do 400 nemških. Situacija je bila sila napeta in med Nemci se je kazalo neko gibanje, kakor da nas hote obkoliti, vendar se jim je dozdevalo številno Slovanov vsejedno preveliko. Hipoma je došel v avlo rektor, da si ogleda položaj; dal je vrtarju ukaz, da je vsakemu zabranjen uhođ v avlo, a vrniti se ni smel nihče. Še le ko so vsi burši zapustili avlo, odkorakali smo Slovani skupno. Mir se ni kalil. Listi so pa poročali o slovanskih provokacijah s petjem!

Ob istem času je pa rektor izrecno povdarjal naši deputaciji, ki je odločno protestovala proti nezakonitemu postopanju policije, da se je sam prepričalo dostojnem vedenju slovanskih dijakov in je rekel, da smo Slovani na dunajski tehniki popolno enakopravni, in da ne dopusti, da bi se nam kratile pravice.

Tehnika je — zaprta in dijaki lahko občudujejo sedaj samo njeno zunanost.

H konec se mi zdi potrebno pripomniti še nekoliko besedij.

Slovanski dijaki na dunajski tehniki nismo bili organizovani, nismo imeli nikakega odbora in vendar smo nastopali Slovani vseh narodnostij skupno, vladala je popolna slovanska solidarnost. Skoro nikake agitacije ni bilo in vendar smo se našli vedno v lepi slogi. Družilo nas je spoznanje, da je postopanje Nemcev naperjeno le proti slovanskim slušateljem in da je „Farbenverbot“ le pretveza za to.

Načrt Nemcev je jasen: Slovanem nikakih učnih zavodov v materinem jeziku, in jim hkrati onemogočiti pohajanje nemških šol.

Na tehniki dunajski, kjer so Nemci najprej pričeli z vso silo škandale in so nekako uporabili vso svoje moč, bili smo Slovani moralni smagovalci — seveda vlada je pokazala vsem jednake naklonjenost in devolila vsem brez izjeme šesttedenske „deutsch-nationale Faschingsferien“.

Deželni zbor istrski.

V. seja dne 3. februarja 1898.

(Zvršetak.)

Drugokrat je ustal dr. Trinajstič pe poročilu gledé namerovane delitve občine Pazinske. Tudi ta je hotel staviti predlog, da se poročilo vrne deželnemu odboru, da isti povpraša občinarje in občinski zastop, da-li so oni za delitev.

Sedaj so se vršili še škandaloznejši prizori. „Tih“ so vzklikali Trinajstiča zapovedajočim načinom, in potem sta sledila tak vrišč in krik, da se je nasilno oviralo vršenje seje. Predsednik je zaukazal, naj se izprazni gornja galerija, ter je odšel z vladnim zastopnikom vred. Občinstvo ni hotelo z galerije, ampak žalilo je, kolikor je le moglo, in kolikor mu je dopuščala avita celturna ter je jelo prepevati „Nella patria di Rossetti non si parla che italiano“. Hrvatsko-slovenski poslanci so mirno sedeli na svojem mestu in so beležili večinoma. Občinstvo se je srdilo radi tega, ter jih je psovalo raznimi imeni, vsklikaje jim: „Ven“!

Predsednik je došel v dvorano po kakih 10 minutah ter je velel občinstvu na gornji galeriji: „I faccia presto!“ Potem je odšel zopet in se vrnil.

Otvorivši sejo je dal besedo dru. D. Trinajstiču. Čim je le-ta odprl usta, nastalo je na gornji galeriji — torej ni bila izpražnjena vzlic zapovedi predsednika — strašno kricanje, kašljanje, zvišanje, in čuti je bilo klicev: „Fera i scavi!“ Ko je rekel predsednik, da mora dati izprazniti tudi dolno galerijo, dobil je odgovor: „Faccia fora i schiavi!“ In v dodatek so mu zapeli še gori omejeno pesem. Konečno je bilo čuti na gornji galeriji neki glas, ki je prosil občinstvo v imenu predsednika, naj odide, a slednjič se je podal sam predsednik in je prosil občinstvo — tako, da je bilo čuti njegov glas — naj odide. Dr. Laginja je vzkliknil vladnemu zastopniku: „A čemu ste Vi tu?“ — Poslednji pa je odgovoril: „Jaz nisem policijski komisar!“ Pozneje je rekel dr. Laginja: „Pričali pa bodete.“ „To hočem“, je odgovoril vladni zastopnik. Ali spraznili se nisti ni gornja, ni spodnja galerija, ampak le potihnili sti nekoliko.

Tedaj je mogel dr. Trinajstič staviti svoj predlog, da-si šele po nekoliko vrišča gori in doli, ter izročiti istega predsednika.

Predsednik je izjavil na to kakor poprej, da se ni stavil nebeden drugi drugi predlog poleg onega dra. Chersicha, da se izroči stvar politično-ekonomskemu odseku, ter daje ta poslednji predlog na glasovanje. In zopet je popolnoma prezrl predlog dra. Trinajstiča, kakor da ta predlog ni bil stavljen.

Posl. Spinčić in tovariši so izročili na to predsedniku interpelacijo do visoke c. kr. vlade. Predsednik je je dal prevesti. Še le tekom seje je priobčil predsednik, da mu je bila izročena neka interpelacija, ki pa govori o njegovem (predsednikovem) postopanju. On, predsednik, da je odgovoren samo onemu, ki ga je imenoval, namreč Njeg. Veličanstvu, zvek česar ni hotel dati prečitati interpelacije. Od strani večine so zaklicali „Bravo“. Videti je bilo, da so nekateri njih čitali to interpelacijo. Na strani manjšine pa so klicali: „Mi smo redno stavili to interpelacijo, in odpošljemo jo drugače naprej!“

Vidite torej, kako daleč smo že prišli v zbornici, v kateri gospodarijo „liberalni“ in avtonomijo ljubeci poslanci! Tako daleč smo že, da se interpelacije niti ne dajejo čitati več, niti tedaj, ako se prevedene na italijanski, in ako so tudi sestavljene po vseh predpisih in ne obsezajo ničesar pohajljivega.

Ta interpelacija se je glasila tako-le:

„Prvo podpisani je izročil dne 24. januarja t. l. presvitlemu gospodu predsedniku zbornice, dru. Campitelli, prošnjo krškega učiteljskega društva v Vrbniku od 15. januarja 1898., podpisano po predsedniku društva A. Furčiču. Prošnja je bila adresirana na „Slavni deželni zbor v Palju“ in predvidjena podpisom poslanca V. Spinčića. Imela je torej eno označenje, kakor je predpisuje §. 21, odstavek 1, poslovnega reda za deželni zbor Istre, ter bi se bila morala, po istem odstavku istega §, prijaviti na kratko v prvi seji, ki je sledila za tem, v seji dne 27. januarja. To se ni zgodilo.

Predsedništvo zbornice je rešilo prošnjo sledeče:

No. 89 Dieta.

„Si restituisse a mani del firmato, non essendo estesa nella lingua di pertrattazione della Dieta provinciale, sui e diretta.

Dalla Presidenza della Dieta provinciale d'Istria. Pola 25. Gennaio 1898.

Il capitano provinciale: Campitelli“.

K temu pečat deželnega odbora Istre.

Ker je po tej rešitvi zborničnega predsedništva kršen §. 21. poslovnega reda za deželni zbor Istre;

ker ni zakona, katerim bi bil določena kateri razpravni jezik za deželni zbor;

ker je sklep deželnega zbora od 14. januarja 1895., katerim je deželni zbor, po svoji večini, proglasil italijanščino kakor razpravni jezik zbornice, preglašen z Najvišim odlekom od 14. septembra 1895. protizakonitim in nenavajnim;

ker v deželnem zboru Istre, kjer je hrvatski oziroma slovenski jezik deželni jezik, celó jezik velike večine prebivalstva pokrajine, italijanščina niti ne more biti jedinim razpravnim jezikom, dokler so v veljavi temeljni državni zakoni, in še posebno člen 19. zakona od 21. decembra 1867. št. 142 drž. zak.;

ker je torej rešenim rešenjem visokega predsedništva zbornice od dne 25. januarja 1898. št. 89 kršen temeljni državni zakon;

in ker se temeljni državni zakon krši tudi s tem, da od 25. januarja sem, presvetli g. predsednik zbornice noče vsprejemati prošenj, ako niso pisane italijanski, ali ako istim ni priložen vsaj italijanski prevod, kakor je rekel posl. Spinčić dne 27. januarja t. l., ko mu je hotel izročiti hrvatski pisano prošnjo, poslancema Kozuliću in Mandiću pa dne 28. januarja t. l., ko sta mu hotela izročiti isto prošnjo, katere ni hotel vsprejeti predsednik ni prvokrat ni drugokrat;

prisiljeni so podpisani staviti nastopno vprašanje do c. kr. vlade:

Kaj nameruje storiti c. kr. vlada oziroma na postopanj: predsedništva in predsednika dež. zbora Istre, katero postopanje je v očitnem nasprotju z določili temeljnega državnega zakona; oziroma: je-li pri volji, da predloži to stvar — v obrambo temeljnih državnih zakonov — Njeg. Veličanstvu v odločitev?

Palj, dne 3. februarja 1898.

Spinčić, Kozulić, Mandić, dr. Stanger, dr. D. Trinajstič, dr. Mate Trinajstič.

DOPISI.

Iz Skopoga. (Izv. dop.) Dovoli'te mi, prosim, gospod urednik malo prostora, da kaj spregovorim v Vašem cenjenem listu o naših razmerah. V prešli dobi bila je naša občina, po svoji smelnosti in premožnosti, mej prvimi v narodnem pogledu. Že 16. decembra 1868. leta bila je ustanovljena tu čitalnica po mnogozasluznem gospodu Josipu Živcu, veleposesniku. Čitalnica je delovala uspešno nad 16 let, imela je udov poleg domačih tudi iz tujih vasij.

Tedaj se je zopet na novo osnovalo, in postavno ustanovilo, bralno društvo „Krač“, kateremu sta bila soglasno izvoljena preda. občespoštovan gosp. Jos. Tomičič, učitelj, in namestnikom mnogozasluzni gosp. Josip Živic, velepos. in bivši župan in predsednik nekdanje čitalnice. Ob gvolitvi predsedništva čulo se je pokanje iz topiča nove konstrukcije, katerega ni treba nič nabijati! Topič je delo slovede slovenske tvornice: Lorber, Peharni i. dr. v Žalcu na Štajerskem. Take topiče je prav toplo priporočati, za slavnostne namene. Topič nam je blagonaklonjeno posodilo tukajšnje županstvo za kar se zahvaljujemo istemu najtopleje.

Kateri čitateljev povpraša morda, čemu smo dali našemu društvu ime „Krač“? No, to ime je v čast naroda! To ime nikakor ni žaljivo, kakor menijo nekaterniki. Društva so pristopili malone vsi občinarji.

Gosta megla, ki je letos večkrat zasedala osobito prvo polovico meseca januarja, pa zopet uhajala, nam se vzbuja dobrih nad za to leto, če je primerjamo z letom 1787. Do 18. januarja je prihajala gosta in smrdljiva megla, potem pa suho in mrzlo vreme; v poletju bilo je hudih boleznij. Drugačno je bilo 1788. leto. Ves januar nenavadno mehko, in južno vreme, potem pa veliki viharji in naliivi, posebno drugo polovico meseca; od 21—25. dež, suog in še celo toča; v poletju neznozna vročina. Narava je bila zgodna in leto zelo rodovitno. Hinko Ž.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 11. februarja 1898.

Deželni zbor Istrski. Službeno poročilo o večerajnji seji se glasi: Prečitale so se štiri resolucije do vlade, in sicer ona posl. Kozulića radi vsednevnega pouka na hrvatski šoli v Nerezinah, ona posl. Bartolija radi zaustavljenja sklepev občinskih zastopov v Piranu in Poreču, tiščih se premeščanja dež. zbora v Palj, ona dra. Trinajstiča radi slovenskih napisov na drž. železnici v Istri in ona dra. Chersicha radi premeščanja hrvatske šole v Nerezinah v lekal, katerega je dala na razpolago občina. Potem je prišel v razpravo predlog posl. Bartolija za popolajenje §. 13 poslovnika v tem smislu, da se italijanščina preglaši razpravnim jezikom dež. zbora Istrskega. Za sta govorila Bartoli in Tommasi; proti vladni zastopnik in poslanca Trinajstič in Spinčić Bartolijev predlog se je vsprejel z večino glasov. Med razpravo se je galerija izpraznila parcijelno radi tega, ker je metila hrvatski govoreče poslance. Danes zopet seja.

V varstvo slovenskemu dijaštvu. Klub slovenskih deželnih poslancev v Gorici je sklenil nastopno resolucijo:

„Priznavajoči opravičenost izjave slovenskega dijaštva v Gradcu od dne 1. t. m. in pozdravljajoči z veseljem vsaki odločni korak naše visokošolske mladine; povdarjajoči nujno potrebo slovenskega vseučilišča v srcu Slovence, v Ljubljani, za kulturni napredek slovenskega naroda, ter prepričani, da zdvijanost protiavstrijskega gibanja in terorizovanje nemških nacionalnih chauvinistov merodajnim krogom odpre oči na žalostni položaj slovenskega prebivalstva:

obrača se klub slovenskih deželnih poslancev v Gorici na visoko vladu, da ukrene potrebne mere, da štiti slovensko dijaštvo in mu omogoči nadaljevanje pričetih studij ter pozivlje državna poslance slovenskega dela kronovine, da proti vladi uporabita vsa zakonita sredstva, da nemudoma izposlujeta veljavnost izpitov na zagrebškem vseučilišču za tostransko državno polovico in da se slovensko vseučilišče v najkrajšem času otvori v središču slovenskega naroda, v Ljubljani.“

To resolucijo je rečeni klub doposlal g. županu in dež. poslancu Ivanu Hribarju v Ljubljano z izjavo, da se izreka solidarnim s slovenskimi deželnimi poslanci v središču Slovenije v nadaljnjem nastopanju isti stvari.

V Gorici, dne 8. febr. 1898.

Za klub slovenskih poslancev:

Dr. Henrik Tuma, Dr. Gregorčič
dež. posl. in odbor. drž. in dež. posl.

Deželni zbor Štajeraki. Začela se je podrobna razprava o načrtu zakona radi uvedanja direktne in tajne volitve, ki se je pa merala pretrgati, ker se konservativni in slovenski poslanci niso udeležili razprave. Razprava se bode nadaljevala v jedni prihodnjih sej.

Deželni zbor Gorenje Avstrijski je naložil deželnemu odboru, naj predloži železniškemu ministerstvu peticijo za zvezo s *Trstom* po železniški črti Klans-Liezen-Rottenmann-Sv. Jurij, in potem čez Karavanke.

Boj proti naravi — brezvpešen boj! Močan je vladni aparat v vsaki državi — veliko dosega lahko dobro organizovana stranka. Poslednja sebosno tedaj, ako jej gre na roko tudi vladni aparat. Ti dve sili moreti spravljati javne stvari v omo smer, kakor se ravno poljubi njima, ali kakor zahtevajo njihove koristi! Dogaja se tako celó v takih slučajih, ko govori proti njima narava sama: faktični odnošaji in faktične potrebe! Le prepogosto bi moral človek misliti sebosno v naši Avstriji, da tu nima veljave oni znani rek: Ljudski glas, božji glas! Le prerad zgolja ta glas v valovju samovolje, sebičnosti, gospodstvaljnosti in — sovraštva! Ljudski glas, javno menenje — kolikerkoli sta v zasmeih svetu?! Stopi le pred oblastneža in govori mu o „javnem menenju“, o pravicah ali o željah ljudstva! Bodeš že videl, kako se ti nasmeje zaničljivo, tako od gori doli, ali preko rame, in te odslavi uljudno, ali pa tudi neuljudno! Mož se „čuti“! Čuti se vzvišenega nad take smešnosti. Norci — si misli — imejte le svoje javno mnenje, svoje „božje in šlo eške pravice“, jaz pa imam več, jaz imam — moč!!

Tako sodijo neredko pesamičniki, tako sodijo tudi gospodovalne stranke, zlasti one, ki niso prišle do moči same iz sebe, katerih moč ne sloni na naravnih odnošajih, ki so trhlene same po sebi in gospodujejo, ker tako hočejo drugi, od milosti drugih!! Take stranke so najhujši tirani! Čim bolj čutijo svoje notranjo trhlenost, čim bolj čutijo, da jim je položaj nenaraven ter da se zibljejo na tenki vrvi v vrtoglavih višinah, od koder morajo pasti doli v globino danes ali jutri: tem srditeji so.

To vidimo na italijanski stranki Istre. Strah pred bodočnostjo provzroča nje sedanje srditost.

Tudi tej stranki se pripomogle do moči in slave: ugodne slučajnosti in — slepota družih! Dogodki v Evropi in pogubne tradicije doma dajajo tej stranki moč, da se more toli vspešno boriti proti nam in — proti naravi!! Ali ni to boj proti naravi: ako hočejo deposedirati veliko večino prebivalstva, ako hočejo napraviti iz večine same politiške in narodne helete in sužnje v državi, v kateri velja ustava, v deželi, kjer govore svoj govor glasovi na volišču! Ta slovenska večina je tu in ostane tu. Kje je sila, ki bi jo mogla spraviti iz dežele? In ne samo, da ostane

tu ta slovenska večina, ampak po vseh zakonih narave se bode tudi večala ta večina, številno in — moralno. Ali se gospodje slepi, da ne vidijo, kako žarki narodne vzgoje in prosvete silijo preko meje v to našo Istro iz sosednjih pokrajev? Ali so res toliko najivni, da menijo, da bodo mogli zastaviti to duševno fluktavacijo?! Ali menijo res, da narodno vstajanje v sosednjih deželah, ostane brez efekta za to deželo?

Dejstvu pa, da bode slovenska večina v Istri rastla številno in moralno, mora biti posledica ta, da bode rasli tudi nje glasovi — na volišču!! In z glasovi na volišču bodo rasla tudi nje politična moč, dokler ne dorase temu, kar jej je prisodila narava: do večine v zakonodajnem zastopu, v deželnem zboru. Česa pričakujejo vendar gospoda od sedanjih škandalov v deželnem zboru?! Ali ne vidijo, kako se vse njih psovke na adresu naših mož, razbijajo ob veri le-tih v bodočnost!! Ali jim ne imponuje tisti stoletni mir hrvatsko-slovenskih poslancev?! Tako miren more biti le oni, ki je uverjen o svoji zmagi, ker vs, da je — narava na njegovi strani.

Italijani Istre se bore proti naravi. Ali ne vidite, kako se love od jednega načrta do drugega, od jedne skrajnosti do druge! Kar zidajo danes, podirajo jutri. Sedaj poskušajo sa tem koncu, potem na onem — kako bi zmogli — naravo?! Najeklatnejši izgled nam podajeta načrta za delitev občin pazinske in pomjanske in smo uverjeni, da bodo sledili še drugi taki načrti.

Pred nekoliko leti so snovali ogromne občine v nadi, da bodo sedeši županstev, mala, več ali manj poitalijančena ali od Italijanov zavisna gnezda, uplivala na vso občino, da se ista poitalijanči polagoma, ali da se vsaj zatre sleherni sled samozavesti. Ni šlo — narava je bila proti njim. Tako vidimo v Pazinu. Menili so, da bode par Italijanov pestilo vse prebivalstvo ogromne občine. Prišlo je drugače, prišlo je, kakor je zahtevala narava: slovenska večina je dobila upravo v svoje roke, a isti Italijanaši se morajo pokoriti tej upravi.

Sedaj so se Italijani jeli zaletati v nasprotni smeri: sedaj bi hoteli zopet deliti iste občine, katere so ustanovili oni sami, v nadi, da morda tako vendar primejo — naravo za goltanec.

Tako se vrši neprestano ta boj proti — naravi!! A to je obupen boj, boj brez upa zmage. Za nekoliko časa — kakor smo omenili gori — je še možno posiljevati tudi naravo, falzifikovati odnošaje in zasmehovati večino prebivalstva, ali konečno mora pasti oni, ki se je fatalistiški vrgel v tak boj. Zato nas ne plašijo sedanjji boji v Pulji. In čem srditeji so ti boji proti nam, tem trdneje je naše uverjenje, da boj proti naravi je boj brez upa zmage. Italijanom pač ne bi trebalo, da izkrevave v tem boju, ker bi lahko našli kakov modus vivendi z nami. Ali če še hočejo na vsaki način z glavo ob zid — svobodno jim gibanje!

V deželnem zboru Češkem kar dežuje predlogov od nemške strani za spravo med obema narodoma. V večerajšnji seji so predlagali posl. Lippert in tovariši, naj se nemudoma predlože še leta 1890. dogovorjeni operati za preosnutje okrajnih in okrožnih sodišč. Ti načrti naj bodo z snovani na načelu, da naj sodna okrožja kolikor le možno obsejajo le občine jedne narodnosti. Isti poslanci so stavili predlog, v katerem izražajo svoje prepričanje, da predpogoj za narodni mir v deželi je dobiti le tako, da se vsa javna uprava in pravosodje razvstita po okrajih, obsejajočih le občine jedne in iste narodnosti. Predlog poslanca Nickelfelda, da se zakonodaja o direktnih davkih poveri deželnemu zboru, se je izrečil komisiji za proračun. Famosni predlog posl. Nitsche-a, da bi se v zbirnico postavil tolmač, se je seveda edklenil. Potem se je soglasno vsprejel predlog za odpravo olajšav o uvažanju melje iz Ogerske, in da se namesto tarifa po stepinjah za domače prevažanje žita in moke, nadomesti s tarifom po kilometrih.

Ministerstvo Gautsch pod zatožbe? Poslanca Schönenerer in Iro namerujeta predlagati, da se ministerstvo Gautschovo dene pod zatožbo. Ta predlog da hočeta staviti takoj, čim se zepet sestane državni zbor, in brez ozira na to, ali se prekličejo jezikovne naredbe ali ne.

Ali hočemo imeti boljšega doksza, do so bile jezikovne naredbe le pretveza za vso strašno gonjo,

ki je pretresala našo državo?! Ne, ne, ti ljudje, a la Schönenerer, Iro in družba, se ne bore proti jezikovnim naredbam, ampak proti držayni ideji avstrijski. Oni bodo proganjali vsako ministerstvo, ako se pokaže — avstrijsko in ako ne bode podpiralo blazne ideje vazalske zavisnosti Avstrije od Nemčije!

Take nravi je bila vsa agitacija Wolfow im Schönenererjev. Se svojo vestjo pa naj obračunaje vsi oni, ki so tej agitaciji sezali pod roke direktne ali indirektno, hoté ali nehoté, če tudi morda drugimi nameni, nego jih goji Schönenerer.

Rusija. Ruski poslanik Sineviev v Carigradu je zahteval od Turčije, katera dolguje Rusiji 1 1/2 milijona na zastankh in letnem obroku za odškodnine vojne iz leta 1877—1878., da prepusti Rusiji iztirjanje 1 milijona, katerega ima dobiti Turčija za odškodnino od Grške.

Zbolel je ruski minister za vnanje stvari, Muravjev, na mrzlici. Od predvčerajšnjem se zapala, da mu je bolje.

Hrvatski sabor. Opozicija v hrvatskem saboru je stavila predlog, da se ustanovi na Zagrebškem vseučilišču tudi medicinska fakulteta.

Ban je odgovoril, da je nabranih do sedaj v ta namen 600.000 glđ., kar pa ne zadostuje, da bi se odprla fakulteta dostojno. Rekel je tudi, da ni tolika potreba zdravnikov na Hrvatskem, da bi se moglo zahtevati nujno otvoritev fakultete.

Poslanec Vrbanič je stavil predlog, naj se nastavi za univerzo jeden prepovednik. Na to je odgovoril ban, da je v Zagrebu dovolj cerkva, če hočejo dijaki prisustvovati propovedim. Ako nimaje dobre volje za to — tako je menil ban — ne bodo vseučiliščniki zahajali poslušat tudi propovedij na vseučilišču.

Različne vesti.

Niš straha! — Bežimo! Ali ni čudno te, ako kdo kriči: Niš straha! a zaključnje potem: Bežimo!! Tako je pogodil predvčerajšnji „Independent“ v nekem dopisu iz Motovuna, z naslovom „Prekovanje — Trst!“ Ves spis kaže ono objestnost in poživinjenost, ki je lastna le onim, katere se bogovi udarili slepoto in jim je torej usojeno, da se — pogube!

V prvi vrsti se baha dopisnik, kako da smo Slovani tepeni povsod, kjer-koli smo se le pokazali! Dalje proalavlja za „fiero e mobile“ (!) vedenje puljske galerije. Sodrğa, ki prepelva škandalozne pesmi v zakonodajnem zastopu, in ki uganja komedije, metaje se po tleh in opet ustajaje, dame, ki — pijuvsjo na zakonito izvoijene poslance — tako vedenje je „fiero e mobile“! Ali so ti ljudje res že zgubili ves občutek za to, kar je sramotno?! Dopisnik „Independentov“ piše dalje: Ta igra traja vendar predolgo, treba da se jej naredi — konec! Dopisnik skuša sramotiti naše vrle poslance, imenuvaje jih „spudorati“, „sfacciali messeri“ itd., a ne pomiali, da meš-poštenjakov, ne more doseči tako blato, marveč pada nazaj na omega, ki meče žnjim okolo sebe. Dopisnik pravi, da naši poslanci porabljuje vsa sredstva v to, da žalijo laško civilta, kar da more dovesti do reakcije! Kdo se ne smeja! „In ko bi smanjkalo potrpežljivosti puljskim „dobrim“ obiskovalcem galerije in lahko tudi našim blagorodnim — kde bi bil kriv temu? Kdo ne čuti tu ščovalnega namena? Toda te še ni vse. Sedaj grozi zopet našim poslancem-mučenikom z „Memento možem krive vere!“ Mi vemo dobre, kaj pomenijo take grožnje. Še bolje razume take migljaje ponliška sodrğa, ki je zmofna vsamu. In potem, ko se je dopisnik nagrozil, pa kliče italijanski poslancem naj — beže v Trst! Deželni zbor istrski naj se prenese v Trst.

Bog naj jih razume! V ednem in istem dopisu nas kličejo na „korajžo“, nas grdiijo in nam grozijo, a malo nižje že bežijo iz Pulja v Trst!! Ne vem sicer, kako mislijo naši voditelji o tej ideji koncentriranja deželnih zborov v našem Trstu, toda po mojem skromnem menenju bilo bi tudi za nas bolje v Trstu, nege je sedaj v Pulju ozir. v Gorici. Seveda, predno pridemo do tega, se mora promeniti volilni red, kar ne pojde, ako ne poseže vmes kaka železna reka. Naše gosp. poslance in edlečilne kroge pa opozarjamo na ta dopis „Independentu“, ker tu je dokaz za to, kdo da ščuva! **Mannibal ante portas!** „Slovenca“ pišejo iz Trsta pod tem naslovom: Iz Trsta se nam piše: Valov

velikega slovanskega oceana bijejo za železne, a to sarajevske duri nemštva in italijanstva, in Nemci in Italijan smatrata ta glas slovanskih valov za — bojni hrup Hannibala, ki se stoji pred vrati. V tem domnevanju, da bi utegnile izpodkopati slovanske morje sarajevske železne duri in jih podreti ter preplaviti svet s Slovanstvom, — v tem domnevanju sta se vzdignila sporazumno German in Italijan, da odženeta „bližajočo“ se nevarnost. In kako „mašenja, kako popravljanje je to na razdrapanih darih! Že od jeseni sem neumerni hrup in šunder! V to podjetno akcijo je stopila vsa germanska irredenta in vzela v „kompanijo“ vso italijansko irredento, da skupne škljapljeta in mašita. A smola je tu, smola tam. Ko sta zamušila edno laknjo, kaže se druga, in morje, to silno slovansko morje sili skozi vse špranje in raspote velikih dvotečajnih železnih vrat. Toda, ali je res tako? Ali res preti taka nevarnost od strani Slovanov nemštva in italijanstva? Ali pa ne vidijo te nevarnosti Nemci in Italijani že samo v prizadevanju Slovanov, da ti branijo svoj narodni obstanek? Ali ne pomenja ta hrup Nemcev in Italijanov marveč prizadevanje obseh, zatreti Slovane. Ne pomenja li to prizadevanje — ker se Slovani pojavili v poslednjem času svojo voljo do obstanka na malo glasneji način — da hočejo s ponovljeno silo zatreti to slovansko voljo? Kaj drugega hočejo vsi viharji v dunsjski posl. zbornici proti „jezikovnim naredbam“, kaj nemške rabuke na avstr. nemški meji in v čeških deželah? Kaj drugega hočejo izdajski govori avstrijskih Nemcev na njihovih političnih shodih, in kaj drugega hočejo sedaj rasgrajanja nemške učede se mladine? Nič, nič drugega nego streti Slovana, ker se je predrzil da je pokazal za hip, da živi in da ni zadovoljen z vrhovnim gospodstvom nemške in italijanske hegemonije. Da, tudi italijanske! Na severu nemške in na jugu italijanske hegemonije! Na jugu besni italijanska „irredenta“, ona zmes elementov, ki s pomočjo slovanskega negatstva v avstrijskem Primorju polaga temelj realnemu pridobitju avstrijskih zemlja za italijansko kraljevstvo. In tej ideji naj se žrtvuje Slovan, naj se odreče svojemu narodnemu obstanku na obalah jadranskega morja! Kaj pomenijo prizori v deželni zbornici istrski v Pulju, kjer se interpelacije zakej izvoljenih slovanskih zastopnikov, niti ne jemljejo za zapisnik ter se smatra vsaka beseda slovanskega zastopnika, kakor da bi ne bila izrečena? In kaj pomenja isto plačano rasgrajanje, dokaz skrajne zverske strasti, na galeriji zbornice puljske, s katero soglašava vsa večina slovanskih sovražnikov? Ničesar drugega, nego volja zatreti primorskega Slovana in ga iztrebiti iz zemlje, ter zasesti njegovo faktično last? To in nič drugega ne pomeni ves ta plačani hrup! Mogoče je, prav mogoče, da se Nemci in Italijani zares boje ogromnega Slovanstva, toda kaj briga tak strah nas Slovane, ki se borimo, ne za pridobitev tuje lasti, marveč za obranitev svoje lasti, ki v svoji ogromnosti res presega last naših nasprotnikov? Ne, nam se ni brigati za to, ker imamo čisto vest in tudi nas ne zadevuje nikaka odgovornost za nasledke, ki utegnejo zadeti še naše nasprotnike zaradi njihovega nastopanja proti nam. Spominjamo samo na nasledke, ki utegnejo zadeti nemška vsučilišča in nemško akademične mladež vsled zadnjih demenstracij — a naša odgovornost to ne bude. Nasprotno pa je naša dolžnost, da se stisnemo še trdneje skupaj, da zlasti opustimo vso separatno mržnjo mej seboj ter, da ne delamo ne narodne ne osebne krivice svojcem, iz česar se rado porajajo zavkupne javne cilje. Kakor trdna neprodorna stena zvestih bojevnikov izsilimo zares svojim nasprotnikom bojazni vzklík: Hannibal ante portas!

Gledališče Armonia. V soboto dne 19. t. m. ob 10. uri zvečer bude sijajna MASKARADA telovadnega društva „Tržaški Sokol“. Gledališče bude sijajno razsvitljeno in okinčano. Priti je v kostumu, maski ali v plesni obleki. Svirala bude vojaška godba c. in kr. pešpolka baron Waldstättes l. 97.

Ustopenina: za gospode v civilsi opravi glđ. 1.—, za kostimirane, maske, dame in člane v sokolski opravi 50 nvč.

Lože v prizemlju glđ. 5, v I. redu glđ. 4, v II. redu glđ. 3 in v III. redu glđ. 1.

Predznanje na lože se vsprejemajo vsaki dan od 9—12 ure jutraj in od 4—7 ure popoldne v ulici Molin piccolo šte. 3 II. nadstropje na levo. Istotam dobivajo se ustopenice. Nerazpredane lože predajale se bodo 19. febr. v gledališča. Ustopenice je dobiti tudi v kavarni Commercio.

„Bazoviški povelj“ v Bazoviški prirode danes zvečer, 12. febr., domačo veselico v prostostih gostilne „Pri Lipi“. Na veselici bodo blagohotno sodelovali barkovljanski diletantje. — Ker je čisti dohodek namenjen v nakup harmonija za poučevanje petja, se darovi in predplačila hvalečno vsprejemajo. Na obilno udeležbo uljudno vabi „Veselični odsek“.

Vabilo na delavsko veselico, katero prirode sodrugi jugoslovanske socialno demokratske stranke danes zvečer, 12. svečana, v dvorani „Tercicore“ Via Chiozza 5. Na vsopreda so godba, petje, deklamacija, igra „Šaljiva pošta“ in plesni venček. Začetek ob 8. uri. Ustopenina 40 nvč.

„Vipavska požarna bramba“ priredi v nedeljo dne 13. februarja, plesno veselico v prostorih g. Antona Perhavca v Taberu pri Vipavi. K plesu bodo sviral oddelci c. in kr. voj. godbe št. 47 iz Gorice. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopenina 1 gl. Na obilno udeležbo uljudno vabi Odbor.

Umri je včeraj v bolnišnici voznik, o katerem smo poročali v zadnjem izdanju, da so se mu splašili konji na cesti Milje-Zavljje. Neki kmet iz Divače je spoznal ponearečena samo po imenu „Fran“ iz Storij. Ponearečec je bil v slabi gostilničarja Ivana Oberanela iz Divače, kateri je tudi lastnik voza in konja.

Trije delaveli hudo ožgani. V livarni železa pri Škoduju so metali včeraj Anton Sabadin, Mihajl Orel in Ivan Medved surovi mineral v kotel, v katerem se isti spreminja v železo.

O veliki vročini kotla so oblečeni delaveli le jako lahko. Preptilo se je pa okolu 9. ure zvečer, da se je razpršil v kotlu kos minerala in zagnal več šareh kosov v delavce in jih hudo ožgal, posebno ker so bili lahko oblečeni. — Vsi trije so bili prenešeni v bolnišnico. Najmanj ožgan je bil Sabadin.

Nesreča na parniku. Martin Pausin iz Postojne je pomagal minole srede razkladati koks iz parnika „Napried“. Delal je na duu parnika. O spuščanju truzice se je veriga zamotala in truzica, ki je precej težka, padla je vso močjo na Pausina ter ga močno poškodovala na života najbolj pa na glavi. Ko so videli te drugi delaveli, priskočili so mu takoj na pomoč, ter so ga izvlekli vso paznostjo na krov, kamor je bil poklican zdravnik z zdravniške postaje. Neusrečnega so sproveli potem nezavestnega v bolnišnico. Prišel je na lice mesta policijski inšpektor, da peizve, da-li ni morda kdo kriv te nesreče.

Za dober namen, hudo plačilo. Sinoči so se sprli blizu koledvora južne železnice trije težaki in se začeli potem pretepati. Mimo prišel je 33-letni Viktor Verus, ki se je podal med nje uamenom, da jih pomiri in razprši. Prepirljivci pa niso marali za sodnika in eden iz med njih udaril je Verusa nekim oredjem tako močno po glavi, da je isti obležal. Drugi trije možje so ga potem prenešli v bolnišnico, kjer je moral tudi ostati, ker je jako hudo ranjen. Ranjeni ne pozna nobenega prepirljivcev.

Nesreča. 48 do 50 letni Matej Jerman razkladal je na parniku „Venus“ žito za mlin Economo. Bil je v spodnjih prostorih parnika. Ko so vlekli jedenkrat okoli 800 kgr. žita na krov, utrgale so se verige vinča, in vsa ta teža padla je na reveža Jermana, ter ga takorekoč zakopala.

Hitro so ga sprovali v bolnišnico, pa zastoj. Iz njega ni bilo več besede, in okoli poludne izdahnil je za svoje dušo. Bil je poročen in je imel tudi stroke. Navadno bivališče njegovo je bilo v Keštoboni pri Pomjanu.

Najnovejšje vesti.

Opava 11. Deželni zbor je razpravljaj o predlogu posl. Stratila, tičečem se predloženja zakonskega načrta za imenovanje permanentnega odseka, ki naj bi poučeval jezikovne razmere v Šleziji. Ker je nemška večina odklonila ta predlog, je izjavil poslanec Swieczy w imenu manjšine, da se poslednja četi primerano zapustiti zbornico in da se ne bude več udeleževala razprav. Slovanski poslanci se zapustili dvorano. Srja se je pretrgala. Po zopetnem otvorenju seje je izrekel posl. Haase svoje globoko obžalovanje najizjavi posl. Swieczy-a. Zasedanje se je zaključilo trikratnim „hoch“ na cesarja. V svojem zaključnem govoru je tudi detelni glavar gref Larisch izrekel svoje obžalovanje na koraku manjšine. Deželni predsednik pa je izrazil nado, da dogodivše se kontroverze dovedejo do zbristrenja odbojšev in potem do uglasenja nasprotstev. Vlada rada poda roko v to, da se bodo v bodoče združenimi močmi delalo za blaginjo dežele.

FONDO RALLI Kinematograf Edison

Ziva fotografija

Najviše priznanje sta blagovolila izreči Nji. Velik. ruski car in carica, kakor tudi Njiju Visok. Veliki vojvoda in vojvodinja Asijska

Predstave se vrše vsaki dan za družine ob 3., 4., 5. in 6. uri, samo za gospode pa ob 7. uri zvečer.

Ustopenina I. razr. 20, II. raz. 10 nvč.

Ivan Blaser.

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za glđ. 1.50,
250 " " " 3.50,
500 " " " 6.50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za glđ. 2.50,
250 " " " 5.—,
500 " " " 9.—.

Pošilja po poštne povzetji

J. Vojtěch, Nusle-Praga

Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto.

KAROL MARGONI

Trst, Piazza delle Poste št. 1

ZASTOP IN VELIKA ZALOGA KOLES

Meteor. B. S. A. Bambus

in vseh pripadkov za kolesarje.

ZAMENA IN KUPOVANJE VSAKOVRSNIH KOLES. Oddaja v najem in popravljanje. Zaloga suhe klobučerine „Flesible“ za hitro čiščenje kovine, posebno nikiliranih delov kolesa.

Zastop več tovarn za predmete iz kavčuka. Škropilnica za peronospero „Vermorell“ Vse po konkurenčnih cenah.

Motori na par z nerazpočljivim kotlom

od 1 do 50 konjskih moči, najpriprosteji in najceneji od bodisi kateregakeoli drugega sistema, 50% prihrambe, proti koncesije v vsakateri delavnici.

Ekonomični mlini „IDEAL“ na roko in na par z nepokvarljivim kamenom, prepotreben za vsakega posestnika, 40% prihrambe moči, mele v vsaki meri od najfineje do debele moke za žgance, semelje v 1 uri 450 do 470 kilogramov, ne da bi se moka segrela.

2 Via Molin piccolo 2 Gessi & Paolini — Trst 2 Via Molin piccolo 2

Generalni zastopniki c. kr. priv. troznice strojev in motorjev na par C. H. Hoffmeister — Dunaj.